

Pártélet

Megkezdte munkáját a Beszálló-akna párt-szervezetének elbeszélgető bizottsága

Az oktatási év rövidesen megkezdődik. Az elbeszélgető bizottságok javában dolgoznak, elbeszélgetnek az oktatásra bevont hallgatókkal, ismertetik az új oktatási tanfolyamokat, tapasztalatokat gyűjtenek a hallgatók véleményéről, melyet azok az elmúlt évben vettek észre.

A Beszálló-aknai párt-szervezetben két oktatási forma indul be. A marxizmus-leninizmus első éves tanfolyam, és a politikai iskola első éves tanfolyama. Erre a két iskolára a párttagság mintegy 70 százalékát vonják be, ezenkívül 10 százalék politikai gazdaságtant tanul, ami nem a Beszálló-aknában lesz megtartva.

Három elbeszélgető bizottság működik. Négy pártvezetőségi tag, két pártcsoportbizalmi, két népnevelő, és egy pártmegbízottal ellátott kommunista végzi ezt a munkát.

Az elbeszélgető bizottság már igen sok kommunista-val foglalkozott.

Elmagyarázták az új oktatási formákat, ismertették az oktatás menetét. Elmondták, hogy az új oktatási év nem a Beszálló-aknai párt-szervezet helyiségében lesz megtartva, hanem a Városi Párt-bizottságon. Ezt a tapasztalatok szerint a hallgatók nagy örömmel fogadták.

Élénk az érdeklődés az oktatás iránt, a kommunisták kérdezik a népnevelőket, a vezetőségi tagokat, milyen könyvekre van szükség, milyen anyagokat szerezzenek be. Érdeklődnek a propagandista csoportok iránt, az oktatás megtartásának napja iránt.

Örömmel lehet tapasztalni a Beszálló-aknai párt-szervezetnél, hogy az oktatás jónak ígérkezik.

és ha az elbeszélgető bizottságok lendülete fokozódik, akkor sikeres lesz a beindítás is.

Az elbeszélgető bizottság munkája úgy van beosztva, hogy egy kommunista kb. 5-6 emberrel be-

széljen. Ez a jelek szerint meg is történt. Csupán az szükséges, hogy ezzel a beszélgetéssel ne zárják le az oktatásra való felkészülést, foglalkozzanak ugyanazzal a kommunista-val többször, kétszer-háromszor is beszélgesse-mek el vele az oktatásról, kérjék ki a véleményét, melyet az illető az elmúlt évben tapasztalt.

A két oktatási forma propagandistájának Hülber Pál és Bakos Béla elvtársak vannak jelölve. Mindketten jól képzettek, gyakorlatuk és kellő tapasztalatuk van az oktatási anyag előadásában, szemérmük vezetésében, a hallgatókkal való foglalkozásban. Egészen biztos, értékesen, szívesen, az étellel összekötve adják majd elő, mindkét oktatási formán az anyagot.

A sok jó tapasztalat mellett, amit a Beszálló-aknai párt-szervezetnél láttunk, vannak még hiányosságok is. Az egyik legnagyobb hiba az, hogy **vezetőségi ülésen még nem tárgyalták meg az elbeszélgető bizottságok munkáját.**

nem értékelték ki és előreláthatólag erre csak 13-an kerül sor. Ezt korábban meg kellett volna tárgyalni, hiszen az idő sürget bennünket. Így azt javasoljuk, hogy majd vezetőségi ülés után fokozottabb lendülettel lásson az elbeszélgető bizottság a munkához.

A Beszálló aknából jön ki a legtöbb meddő

A június havi meddőjelentés több mint egy fél százalék fölött meddőt mutat ki tröszt szinten. A megengedett meddőből csupán a Ferenc-bányaak termeltek. A cseriek javultak, 22 tizeddel lépték csupán túl a meddőtükre, ami az előzőhöz képest javulás.

A Beszálló-akna a rossz termés mellett, majdnem ötszöröse adta meddőben a megengedettnél. Ezt nem is lehet csodálni, hiszen éjszaka a meddőválogatást a szarvak a gumiszalagnál és ezért jön ki ilyen nagy mennyiségű agyag. Ha a Beszálló-aknának megjavult volna meddő termelése, akkor tröszt szinten teljesíteni tudtuk volna a minőségi tervet. Reméljük, a Beszálló-akna vezetősége az ellenőrzés megjavításával — főleg éjjeli műszakon — javít majd a minőségi százalékokon.

A másik nagy hiba az, hogy **a Beszálló-akna párt-szervezetének vezetősége nem vont be az oktatásba pártönkivüli dolgozókat egyet sem.**

Ez súlyos hiba, hiszen a Beszálló-aknán olyan kiváló dolgozók vannak, akik szívesen tanulni, s akikből rövid idő alatt tagjelöltet lehet nevelni. Különösen súlyosbítja ezt a hibát, ha megjegyezzük, hogy ezek nagyrésze kiváló DISZ fiatal, akik termelésben, a magánéletben is megállják a helyüket.

A párt-szervezet legfőbb feladata a DISZ szervezet támogatása

és ezt a pártönkivüli DISZ fiatalok oktatására való bevonásával is végre kell hajtani.

Reméljük, hogy a Beszálló-aknai párt-szervezet vezetősége sürgősen javít ezeken a hibákon. Bevonná az érdekes pártönkivüli dolgozókat egy részét az oktatási formákba. Tanuláson keresztül megismeri őket, jó tagjelöltet nevel a párt-szervezet részére. Bizunk abban, hogy az elbeszélgető bizottságok munkáját a vezetőségi ülés határozatai megjavítják, alaposabb tesztik, úgy, hogy mire az oktatás a Beszálló-aknában megindul, annak sikere úgy a látogatottságban, mint az elméleti tudás elmélyítésében, valamint a termelésben egyaránt megmutatkozik.

Nyílt levél a várpalotai bányászokhoz!

Kedves Bányász Elvtársak!

Népgazdaságunk erősítése és fejlesztése az egész dolgozó nép érdeke. Ezért minden egyes üzemnek, bányának teljesíteni kell népgazdasági tervét. Mi, péti dolgozók azonban csak akkor tudjuk tervünket becsületesen teljesíteni, ha ehhez töleitek megfelelő minőségű szenet kapunk.

Mi, a péti Gázgyár dolgozói azzal a kéréssel fordulunk hozzátok, hogy a hosszú időn keresztül felvetett panaszainkat a szénrel kapcsolatban orvosoljátok. Már eddig sok jegyzőkönyv készült, vizsgálatot vizsgálat éri, és az ahydrali szén minősége ennek ellenére sem javult meg. Legtöbb esetben 70-80 Celsius fokon érkezik üzemünkbe a szén és az is gyakran előfordul, hogy tüzes állapotban, — ami annyit jelent, hogy illó tartalmából nagyon sokat veszít. Ilyen minőségű szénrel képtelenek vagyunk eleget tenni kötelességünknek, és ezáltal sok mázsa pélisóval kevesebb jut a mezőgazdaságnak.

Kérünk benneteket, bányász elvtársak, — mint a legilletékesebbeket — hogy műszaki vezetőitekkel karöltve, az ahydraló berendezés megjavításával, jobb minőségű szenet adjatok üzemünknek.

Reméljük, hogy kérésünk elintézése rövid időn belül megtörténik, hogy mire befejezzük a nagylellési munkákat, az indulásra töleitek jóminőségű szenet kapunk, és ezáltal teljesíteni tudjuk az előttünk álló egyre növekvő tervfeladatokat.

Elvtársi üdvözléssel:
Gázgyári dolgozók.

Telefonalkatrész hiány van

A telefon karbantartás munkáját nagymértékben megkönnyítene, ha a raktárak fokozott mértékben gondoskodnának telefonalkatrészekről. Eddigi munkánkat általában a telefonalkatrészek hiánya — mikrofon, hallgatóbetét, — hátráltatta. Az anyagbeszerzők gondoskodjanak ezeknek az anyagoknak a beszerzéséről.

Azonkívül ugyancsak sokat je-

lentene, a telefonkarbantartás munkájának a megkönnyítésében, ha gondoskodnának megfelelő műszerszámközlő is. Csavarhúzó és fogók hiányoznak. Arra kérjük az illetékeseket, hogy ezeknek a kéréseknek a teljesítésével könnyítsék meg a telefonkarbantartók munkáját.

Lukács Károly
telefonoszerelő.

További sikereket kívánunk

A népi ünnepélyen találkoztam vele és érdekesen hangzik, de először lóhátról beszélt velem. Ugyanis éppen a lovas akadályversenyre készült. Ifj. Szabó Béla — mert őt szeretnénk bemutatni — a péti 322-es Intézet kiváló villanyszerelő tanulója, akit a közelmúltban egész évi szorgalmas munkájáért a Minisztertanács elismerő oklevéllel jutalmazott. Nagy esemény ez és különösen 15 éves fiatalembernek jelent nagy büszkeséget.

Szavai mégis egyszerűen, őszintén rajzolják meg a történetet, nem hivatkozva, nem bizonyítva, de a mondatok között kilométerekről jelentkezik az eredmények.

A nyolc általános elvégzése után választott el került. Milyen szakmát tanuljon? Nagy gond ez mindenkinek — meri hisz az elhatározás egy életre szól —, amivel egyedül birkózik meg az ember. Amikor közölte szüleiével, hogy villanyszerelést tanul, nem nagyon lelkesedtek. — „Veszélyes szakma az. Inkább valami mászt válassz” — tanácsolták. Ő mégis kitartott.

első elgondolása mellett. És megírta...

Az intézetben szorgalmasan tanult, figyelt az órákon. Nem szabad könnyelműen jelfogni semmit, mert az elektromos szakmában renkiutai fontos az elmélet. A gazdag elméleti tudás, aztán a műhelyben végzett munkájában is megmutatkozik. Egyre jobban dolgozott és az intézet legkiválóbb tanulója lett. A DISZ munkájából kivette a részét, osztályának DISZ titkára volt. Nevelte a gyengébbeket és a műhelyben is segítőt nekik. Szorgalmas munkájával, komoly gondolkodásával meg is lett az eredménye. A Minisztertanács elismerő oklevele. — Még csak annyit kérdezzük tőle, hogy milyen tervei vannak? „Tanulni, tovább szedni eredményeket elérni, az iskola befejezésével résztvenni valamilyen esti továbbképzésen” — hangzik csendesen, de nagy határozottsággal a válasz.

Holnap reggel nyaralni indul. Pihenni és erőt gyűjteni. A ló már türelmetlenül kaparászik mellette. Eibúcsúznak, pillanat alatt a nyáregre pattan és már vágat is. Biztos üléssel, élvezettel. Tizenöt éves. További sikereket kívánunk neki.

A Minisztertanács és a DISZ KV Vörös vándorzászlaja

Szép eredményt ünnepeltünk. A „Vadás Márton” Vájarlanuló Intézet első lett az országos versenyben, elnyerte a Minisztertanács és a DISZ K. V. Vörös Vándorzászlaját. Hosszú út vezetett ideig és mindenkinek alapos munkát kellett végezni, hogy ez az eredmény megszülethessen.

A Bányász Kultúrotthon zsűfő-lásig megtelt, a zenekar a DISZ-indulóval nyitja meg az ünnepélyt, az előadásban helyet foglalnak: Pécsi János elvtárs, az MTH Intézetek elnöke, Kovács Antal elvtárs, a DISZ K. V. Intéző Bizottságának tagja, Csetneki János elvtárs, a Szénbányászati Minisztérium kiküldötte, Kertai Sándor elvtárs, a városi párt-végrehajtóbizottság első titkára, Harácska Imre igazgató elvtárs és a vájárintézet vezetői.

Dobovári István igazgatóhelyettes elvtárs megnyitja az ünne-

pélyt és ezután Véber László, az intézet igazgatója tartja meg beszédjét. Foglalkozik azokkal az eredményekkel, amelyek a nevelők és tanulók közösen végzett munkájával gyakorlati és elméleti területen egyaránt születtek és amelyek elősegítették, hogy ez az intézet legyen az első.

Ezután Pécsi János elvtárs, az MTH elnöke üdvözlő a megjelenteket. Beszédében hangsúlyozza, hogy ez alkalom kettős ünnepet jelent. Egy eredményes tanévnek a befejezését, ugyanakkor magas kitüntetésnek az átadását. Pécsi elvtárs részletesen értékeli a vájárintézet munkáját és köszönetet mondott a bázisvállalatok vezetőinek, valamint azoknak, akik elősegítették, hogy ez az eredmény megszülethessen. Beszédét a következő szavakkal zárta: „Eljen a 305-ös „Vadás Márton” Vájarlanuló Inté-

zet, a Minisztertanács és a DISZ K. V. Vörös Vándorzászlaja tulajdonosa.” Ezután átadta a vándorzászlót. Az ünnepély most dübörgő tapsban mutatkozott.

Kovács Antal elvtárs, a DISZ Központi Vezetőségének üzenetét hozta és arra kérte az intézet nevelőit és tanulóit, hogy ezt a nagy dicsőséget jelentő zászlót igyekezzenek megtartani. Csetneki János elvtárs a minisztérium üdvözlését tolmácsolta.

Harácska Imre elvtárs, a Várpalotai Szénbányászati Tröszt igazgatója értékelt a fiatalok munkáját és megígérte az intézet további fokozott támogatását.

Ezután Kertai Sándor elvtárs, a városi párt-végrehajtóbizottság nevében üdvözölte az intézet nevelőit és tanulóit ebből az ünnepélyes alkalomból. Részletesen foglalkozott azzal a fejlődéssel, ami elvezetett a mai napig. Leszögezte, hogy a pártbizottság 1945 januárjában megvizsgálta az intézet hibáit és megmutatta a fejlődés útját. A vájárintézet jól használta fel ezt a segítséget és a politikai munka eredményeként egyre egységesebb nevelőtestület és lelkesebb tanuló-gárda formálódott. Kertai elvtárs ezután foglalkozott a vájárintézet politikai munkájának további megjavításával, mint egyik legfontosabb tényezőjével, a további eredmények elérése biztosításának és a Vörös Vándorzászló megtartásának.

Szép és tartalmas ünnepély volt, mert olyan eredményeket ünnepelhetünk meg, amelyek az új bányászmunka jó összetételéről tanúsítottak és amelyek jelentősen hozzájárulnak a tröszt szénkészletének a megvívásához.

A Vegyesüzem gazdaságában

Ritkán lehet hallani róluk, sokan talán még azt sem tudják, hogy léteznek. Pedig az ő munkájuk is beletartozik, egyik részét képezi annak a széles munkakörnek, ami a bányánknál van. A gazdaság épületét, az erdő fái között húzódnak meg és itt történik azoknak a kocsiknak a kijavítása, amelyek a lakásunkig szállítják a szenet. Vagy más olyan dolgot, ami hozzátartozik életünkhöz.

Tax Gyuri bácsi a szíjártó, de némi büszkeséggel már az elején elárulja, hogy ő kocsifényező és kárpitos. Azt, meg, hogy ért a szakmáit, az eredményei bizonyítják. Nem írom le, hogy öreg korára — nehogy megsértődjön —, de 170 százalékat teljesíti. Amikor teljesítménybérben dolgozhat. Mi a munkája? Épp oly sokrétű, mint a képzettség. A kocsiszámok karbantartása, kijavítása, mászavasak fölszárjázása. A napokban meg kocsit fényezett, azelőtt pedig a kárpitos tudására volt szükség. Kis műhelyében eredményesen tevékenykedik.

A másik, aki a sorrend szerint következni: Szabó János elvtárs, a bogár. Neki sem kevés a dolga. A kocsik karbantartása, kijavítása, — néha valóságos ujjáépítése — nem kis feladatot jelent. De Szabó elvtárs jól látja, amit bizonyít az is, hogy nemrégiben kapott sztahanovista oklevelet.

A harmadik, de ő vele is lehetett volna kezdeni. Bálványosi Lajos elvtárs, a kovács. Ha figyelembe vesszük, hogy a gazdaság istállójában 44 ló van és azoknak gyakran kopik a patkója, bizony neki is szaporán kell munkálkodni. De ő sem marad el a többiekétől, teljesítménye gyakran még a 200 százalékot is túlhaladja.

Három elvtárs, akik összeszöktak és jól szöktak össze, a közös munkában. Eddigi eredményeikért — vagyis a jó kocsiszámokért, kocsikért, jól patkolt lovakért — dicsőretek érdemelnek. Ha közvetve is, de valamennyien sokat segítenek a szénkészlet megvívásában.